

شفاعت سید المرسلین

در روز رستاخیز

تهیه و تنظیم:

سید مسلم تفتدار

مدرسه امیریه

جزیره قشم - گیاهدان

شفاغت سيدالمرسلين

در روز رستافيز

تهيه و تنظيم:

سيد مسلم تفتدار

مدرسه اميريه

جزيره قشم - گياهدان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
خَيْرُتُ بَيْنَ الشَّفَاعَةِ، وَبَيْنَ أَنْ يَدْخُلَ نِصْفُ أُمَّتِي
الْجَنَّةَ، فَاخْتَرْتُ الشَّفَاعَةَ، لِأَنَّهَا أَعَمُّ وَأَكْفَى^١.

رسول الله صلى الله عليه وسلم: می فرماید:
بین شفاعت و بین اینکه نصف امت من داخل بهشت
شوند، اختیار داده شدم. پس شفاعت را انتخاب نمودم زیرا
عام تر و شامل تر است.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

^١. صحیح، ابن ماجه ٤٣١١

لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ،
وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ
نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ
شَيْئًا.^۱

رسول الله صلى الله عليه وسلم: می فرماید:

هر پیامبری دعای [مخصوص به امتش دارد که]
مستجاب است. پس هر پیامبری در دعایش [به امتش]
عجله کرد. به راستی که من دعای خویش را برای شفاعت
امتم در روز رستاخیز ذخیره نمودم. پس آن، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**
برای کسی از امتم خواهد بود که هیچ شریکی را برای الله
عزوجل قرار ندهد.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

^۱. مسلم ۱۹۹

يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ!

رسول الله صلى الله عليه وسلم: می فرماید:
به شفاعت محمد صلى الله عليه وسلم، گروهی از آتش
جهنم خارج و به بهشت داخل می شوند.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
فَيَأْتُونِي فَأَسْتَأْذِنُ عَلَى رَبِّي، فَيُؤْذَنُ لِي، فَإِذَا أَنَا رَأَيْتُهُ
وَقَعْتُ سَاجِدًا، فَيَدْعُنِي مَا شَاءَ اللَّهُ، فَيُقَالُ: يَا مُحَمَّدُ،
ارْزُقْ رَأْسَكَ، قُلْ تُسْمَعُ، سَلْ تُعْطَى، اشْفَعْ تُشْفَعْ.

رسول الله صلى الله عليه وسلم: می فرماید:
[در روز قیامت] مردم نزد من می آیند. من از پروردگارم
اجازه می گیرم پس به من اجازه داده می شود. وقتی که الله

۱. بخاری ۶۵۶۶

عزوجل را دیدم، سجودکنان [بر زمین] می‌افتم. الله عزوجل آن مقداری که بخواهد مرا [در حالت سجده] رها می‌سازد. پس گفته می‌شود: ای محمد! سر خویش را بالا آور. بگو که [گفتارت] شنیده می‌شود، درخواست نما که داده می‌شوی، شفاعت نما که شفاعت تو پذیرفته می‌شود.

فَأَرْفَعُ رَأْسِي، فَأَحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يُعَلِّمْنِيهِ رَبِّي، ثُمَّ
أَشْفَعُ فَيَحُدُّ لِي حَدًّا، فَأُخْرِجُهُم مِّنَ النَّارِ، وَأُدْخِلُهُمُ
الْجَنَّةَ.

پس سرم را [از سجود] بالا می‌آورم و پروردگارم را با حمدها و ثناها می‌ستایم که آن حمدها و ثناها را پروردگارم به من می‌آموزد. سپس شفاعت می‌کنم. الله عزوجل برایم حد و مرزی قرار می‌دهد. پس مردم را از آتش جهنم بیرون می‌آورم و آنان را وارد بهشت می‌گردانم.

ثُمَّ أَعُوذُ فَأَقْعُ سَاجِدًا، فَيَدْعُنِي مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ
يَدْعَنِي، ثُمَّ يُقَالُ: اِرْفَعْ يَا مُحَمَّدُ، قُلْ تُسْمَعُ، سَلْ تُعْطَهُ،
اشْفَعْ تُشَفَّعُ.

سپس بازمی‌گردم و سجودکنان [بر زمین] می‌افتم. الله
عزوجل آن مقداری که بخواهد مرا [در حالت سجده] رها
می‌سازد.

پس گفته می‌شود: ای محمد! سر خویش را بالا آور. بگو که
[گفتارت] شنیده می‌شود، درخواست نما که داده می‌شوی،
شفاعت نما که شفاعت تو پذیرفته می‌شود.

فَأَرْفَعُ رَأْسِي، فَأَحْمَدُ رَبِّي بِتَحْمِيدِ يُعَلِّمْنِيهِ، ثُمَّ أَشْفَعُ
فِيحُدُّ لِي حَدًّا، فَأُخْرِجُهُم مِّنَ النَّارِ وَأُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ.

پس سرم را [از سجود] بالا می‌آورم و پروردگارم را با
حمدها و ثناهایی می‌ستایم که آن حمدها و ثناها را
پروردگارم به من می‌آموزد. سپس شفاعت می‌کنم الله

عزوجل برایم حد و مرزی قرار می‌دهد. پس آنان را از آتش جهنم بیرون می‌آورم و وارد بهشت می‌گردانم.

قَالَ: فَلَا أُدْرِي فِي الثَّالِثَةِ أَوْ فِي الرَّابِعَةِ قَالَ " فَأَقُولُ:
يَا رَبِّ، مَا بَقِيَ فِي النَّارِ إِلَّا مَنْ حَبَسَهُ الْقُرْآنُ، أَيُّ وَجَبَ
عَلَيْهِ الْخُلُودُ!^۱

نمی‌دانم بار سوم یا بار چهارم می‌گوییم: کسی در آتش جهنم باقی نمانده است مگر کسی که قرآن او را منع نموده است.

[قتاده می‌گوید]: یعنی جاودانگی [درجهنم] بر او واجب گشته است.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

^۱. مسلم ۱۹۳

إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا
عَلَيْهِ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا.

رسول الله صلى الله عليه وسلم: می فرماید:

هرگاه صدای مؤذن را شنیدید پس بگویید به مانند آنچه
[مؤذن] می گوید. سپس بر من صلوات بفرستید. بدون شک
کسی که بر من یک صلوات بفرستد الله عزوجل برا او ده
صلوات^۱ می فرستد.

^۱ . امام بخاری در صحیح خویش از ابوالعالیه نقل می کند: صلواتِ
خداوند یعنی: ثنای خداوند بر بنده به نزد ملائکه.
قاضی عیاض می گوید: صلواتِ خداوند یعنی: رحمت خداوند و چند
برابر کردنِ اجر و پاداش بنده.

ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا
تَتَّبِعُنِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ،
فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ^١.

سپس برای من از الله عزوجل وسیله را درخواست کنید
زیرا آن منزلتی در بهشت است که شایسته نیست مگر برای
یک بنده از بندگان الله عزوجل. و امید دارم که آن بنده، من
باشم. پس کسی که برای من وسیله را طلب نماید شفاعت
من، نصیب او می‌گردد.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ
الَّتَامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ،

^١. مسلم ٣٨٤

وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ^۱

هر کس هنگامی که ندای اذان را می‌شنود بگوید:
خدایا! ای پروردگار این دعوت کامل [کلمات اذان که
شامل توحید است]، و [ای پروردگار این] نماز برپا شده، به
محمد، وسیله و فضیله [دو مقام و منزلتی در بهشت] عطا
فرما و ایشان را به مقام محمود [شفاعت عظمی] که به
ایشان وعده داده‌ای برسان. شفاعت من در روز قیامت
نصیب او می‌شود.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي.^۲

۱. بخاری ۶۱۴

۲. صحیح، ابن ماجه ۴۳۱۰

بدون شک شفاعت من در روز قیامت برای اهل کبائر^۱ از
أمتم می باشد.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَنْ صَلَّى عَلَيَّ حِينَ يُصْبِحُ عَشْرًا وَحِينَ يُمِيسِي عَشْرًا
أَدْرَكْتُهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ.^۲

هر کسی هنگامی که صبح می کند ده بار و هنگامی که
شب می کند ده بار بر من صلوات بفرستد؛ شفاعت من در
روز قیامت به او می رسد.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

^۱ . کسانی که گناهان کبیره انجام داده اند.

^۲ . الترغیب و الترهیب ، ۹۸۷، مجمع الزوائد ۱۷۰۲۲ . حافظ مندری و
هیثمی می گویند: طبرانی با دو إسناد روایت نموده که إسناد یکی جید
است و هیثمی اضافه می کند: رجال آن توثیق شده اند.